

[Industriministeren]

afviger et aktieselskabs indre værdi imidlertid normalt fra markedsværdien. Uanset hvilken fælles ombytningskurs der fastsættes for reserver og garantkapital, vil denne kurs derfor normalt være enten højere eller lavere end markedskursen for aktierne.

Dette punkt blev indgående drøftet i forbindelse med behandlingen af L 27, og jeg skal derfor afholde mig fra yderligere at gå i detaljer med det.

Med hensyn til forslagets § 1, punkt 2, vil jeg bare sige, at det er overflødigt. Den gældende lov forudsætter allerede, at sparekasseaktieselskabet ved omdannelsen i første omgang kun får to aktionærgrupper: fonden og de tidligere garanter. Det kan man se af bemærkningerne til den nu gennemførte lov.

Vedrørende § 1, punkt 3, i forslaget kan jeg om det i bemærkningerne anførte henvise til Justitsministeriets notater om dette spørgsmål. Disse notater afviser klart, at der er tale om ekspropriation.

Hvis nogen i øvrigt måtte være i tvivl om det, skal jeg for god ordens skyld sige, at regeringen naturligvis ikke kan anbefale dette lovforslag.

Kai Dige Bach (KF):

Den 16. december sidste år vedtog vi her i Folketinget lovforslag nr. L 27, der gav sparekasserne mulighed for at blive omdannet til aktieselskaber. Denne ændring er vi alle enige om er nødvendig for at få tilført yderligere kapital, der er en forudsætning for at kunne klare sig under de fremtidige konkurrencevilkår. Da vi foretog de indledende knæbøjninger i denne nødvendige øvelse, ville Socialdemokratiet ikke være med på et bare nogenlunde realistisk grundlag. I denne fase brugte man tiden på at skabe en helt ny erhvervsretlig konstruktion, hvor aktionærerne ikke skulle have flertal i deres selskab.

Den lov, vi fik i december, er tilfredsstillende. Omdannelse til aktieselskab er frivillig, og jeg har svært ved at forestille mig, at noget, man gør frivilligt, kan være en ekspropriation.

Vi vil beskæftige os med fremtiden, vi vil gøre det attraktivt at investere i sparekasserne. Socialdemokratiet beskæftiger sig med fortiden. Fortsat at beskæftige sig med denne lovgivning giver unødigt turbulens både for sparekassernes drift og for en eventuel ny aktietegning. Oldeførelserne, som har startet fondene, er døde,

men børnene skal leve, og vi i Det Konservative Folkeparti vil stemme imod dette lovforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg forstår, at hr. Kai Dige Bach ikke helt har forstået, at sparekasserne ligesom naturen ikke er noget, vi har arvet fra vores forældre, men er noget, vi har lånt af vores børn.

Når vi sammen med Socialdemokratiet har rejst denne sag, skyldes det to forhold. For det første ønsker vi faktisk at bevare sparekasserne som en vigtig faktor i dansk pengeverden. Sparekasserne har et særpræg som et værdifuldt led i finansverdenen. Derfor skal de også have mulighed for kapitaludvidelser, så de ikke bliver konkurreret ud af bankerne på grund af manglende kapitalgrundlag.

For det andet ønsker vi, at denne kapitaludvidelse via aktieudstedelse skal ske, uden at forfædrenes opsparede kapital uddeles til tilfældige personer, og denne mulighed ligger desværre i den lov, der blev vedtaget før jul. Derved er loven formodentlig grundlovsstridig, som vi gjorde gældende i forbindelse med dens vedtagelse. Som bekendt blev dette synspunkt underkendt af statsministeren, men tvivlen består og kan bidrage til at skabe utryghed i sparekasseverdenen.

Derfor foreslår vi de ekspropriative elementer fjernet fra den lov, der blev vedtaget før jul. Det sker dels ved at fjerne den såkaldte Dohrmannmodel, dels ved at bevare den såkaldte Wilhjelmmodel, men fjerne de ekspropriative elementer ved at sikre, at garantierne og fonden overtager aktierne til samme kurs. Derved fjernes den mulighed, som ligger i Wilhjelmmodellen for at dele ud af den opsparede kapital til garantierne i forbindelse med fusioner.

Jeg skal kraftigt anbefale lovforslaget. Ved en vedtagelse af det er der sikret almindelig anstændighed, og der er sikret ro om en vigtig samfundssektor.

Svend Heiselberg (V):

Det er vel helt naturligt, at Socialdemokratiet og SF gerne vil finde et påskud til at mødes med deres gamle kollega hr. Svend Jakobsen i Højesteret på grund af, at de to partier påstår, at der ved vedtagelse af lovforslag nr. L 27 var tale om ekspropriation.